

Bönen - as-Salah

Bönen var den första handlingen av gudsdyrkan som Allāh gjorde obligatorisk. Den är av sådan vikt att det är det första vi kommer att tillfrågas om på Domedagen. Profeten Muḥammad ﷺ nämnde den också i sitt avskedstal och sade: *"O muslimer! Bönen, bönen."* Vi måste vakta våra böner noga, ty de är det som skiljer oss från de otrogna. Bönen är så viktig att vi är beordrade att utföra den även under resa eller sjukdom. Profeten Muḥammad ﷺ älskade bönen djupt – den var en glädje för honom och skänkte honom frid i sinnet. Det är precis så vi också borde förhålla oss till bönen.

Bönen är som en spegel av våra gärningar. Om bönen är i gott skick är resten av våra gärningar det likaså, men om bönen är i dåligt skick är resten av våra gärningar i ett liknande tillstånd. Bönen är det sista som kommer att tas bort från religionen. Allāh befäller oss på flera ställen i Koranen att förrätta bönen.

Varför förrättar vi ṣalāt?

Vi förrättar bönen först och främst för att Allāh har beordrat oss att göra det. Den är en form av gudsdyrkan – ett sätt för oss att visa att vi dyrkar och underkastar oss Honom, att vi är muslimer och att vi vill leva som Allāh har bestämt. Genom bönen prisar och tackar vi Allāh för Hans givmildhet, och vi ber Honom om hjälp. Koranen säger att vi ska söka hjälp i bönen. Vi ber Allāh att leda oss på den rätta vägen och vi kan be om förlåtelse för våra synder. Man kan be Allāh om vad som helst under bönen, ty Han är den Mest Givmilde, den Mest Barmhärtige.

Vad ger ṣalāt oss?

Bönen ger oss frid i sinnet, lugn och glädje, och den för oss närmare Allāh. Profeten Muḥammad ﷺ sade: *"Om det fanns en flod vid någons dörr och han badade i den fem gånger om dagen – skulle det då finnas någon smuts kvar på honom?"* Han menade att Allāh tvättar bort synder genom våra böner. Han sade också att om man utför wuḍū' ordentligt och ber sina fem dagliga böner faller synderna bort precis som löv faller från ett träd.

Allāh är givmild. Genom bönen förlåter Han inte bara våra synder – Han besvarar också våra böner, in shā'a Allāh, och belönar oss för att vi utför dem.

Vad bör man tänka på vid ṣalāt?

Man bör sträva efter att utföra sin bön såsom Profeten Muḥammad ﷺ utförde sin – att stå, böja sig, sitta och röra sig som han gjorde. Det för en människa att känna att hon följer i Profetens ﷺ fotspår och håller fast vid hans sunna. Profeten Muḥammad ﷺ sade: *"Be så som ni har sett mig be."*

Man ska försöka koncentrera sig i bönen – dels på att utföra den korrekt, dels på att uppnå khusū'. Khusū' innebär lugn och ödmjukhet inför Allāh. Ett sätt att uppnå detta är att föreställa sig att man står inför Allāh, världarnas Herre. Profeten Muḥammad ﷺ sade att man bör minnas döden under bönen, ty då är det troligt att man ber med större allvar. Han sade också att man bör försöka tänka att det är den sista bönen man förrättar. Att reflektera över innebörden av det man säger i bönen och att utföra den i rätt tid är likaså mycket viktigt. Allt detta hjälper en att koncentrera sig, samla sig och uppnå khusū'.

Vad krävs av en muslim för att förrätta ṣalāt?

Man måste ha wuḍū' innan bönen. När man utför wuḍū' ska man ha avsikten att rena sig. Sedan bör man säga *"Bismi-llāh"* och göra följande: tvätta händerna tre gånger med höger hand först, skölja munnen och näsan tre gånger vardera, tvätta ansiktet tre gånger, tvätta armarna upp till armbågarna tre gånger med höger arm först, dra våta händer över huvudet från pannan bakåt till nacken och tillbaka en gång, tvätta inuti och bakom öronen en gång, och sist tvätta fötterna tre gånger med höger fot först.

Efter wuḍū' säger man trosbekännelsen:

"Ashhadu an lā ilāha illā Allāh, waḥdahu lā sharīka lah, wa ashhadu anna Muḥammadan 'abduhu wa rasūluh."

Om man utför wuḍū' ordentligt och sedan säger detta öppnas alla Paradisets portar för en och man kan träda in genom vilken man vill. Subḥāna Allāh!

Platsen där man ber bör vara ren, liksom man själv och de kläder man bär. Man måste stå vänd mot qibla under bönen – riktningen mot Ka‘ba på den Arabiska halvön, som ligger i moskén al-Masjid al-Ḥarām. Den anses vara den första moskén som någonsin byggdes på jorden.

Det är mycket viktigt att förrätta bönen i rätt tid och att ha avsikten för den specifika bönen. Man ska stå upp och förrätta sin bön, men om man exempelvis är sjuk och inte kan stå får man sitta. Kan man inte sitta får man ligga. Kan man inte utföra rörelserna alls får man be med enbart ögonrörelser. Allāh har inte gjort det svårt för oss – Han är den Mest Barmhärtige.

Att täcka sin ‘awra är ett krav. En man måste åtminstone täcka det som finns mellan naveln och knäna. En kvinna ska täcka hela kroppen utom ansikte och händer. Om främmande män befinner sig i närheten bör hon även täcka ansikte och händer.

Man bör ha en sutra framför sig – det kan exempelvis vara en vägg eller ett spjut nerdrucket i marken. Sutran skyddar mot att någon passerar framför den bedjande. Man får passera framför en bedjande person, men då måste man gå bakom sutran – inte mellan sutran och den som ber. Om någon försöker passera framför en ska man hindra det, om det inte rör sig om exempelvis ett litet barn.

Var ska man förrätta ṣalāt, och var får man inte be?

Den bästa platsen för en kvinna att be på är i sitt hem. Männens bör förrätta sina fem dagliga böner i moskén. Profeten Muḥammad ﷺ sade: *"Be, o människor, i era hus – ty den mest utsökta bönen är en persons bön i sitt hem, bortsett från de obligatoriska bönerna."*

En följeslagare till Profeten ﷺ bad om att få stanna hemma och be eftersom han var gammal och blind, hans hus låg långt från moskén och han saknade någon som kunde leda honom dit. Profeten ﷺ frågade om han kunde höra adhānet – och eftersom han kunde det fick han inte stanna hemma. Av detta förstår vi hur viktigt det är att männen går till moskén och förrättar sina böner där. Den som utan giltig anledning uteblir från fredagsbönen begår en synd.

Den bästa raden för männen att stå i är den första, och för kvinnorna är den sista raden den bästa. Om männen visste vilken belöning man får för att stå i den första raden skulle de tävla om platsen.

Man kan be nästan var som helst, men det finns platser där bön inte är tillåten, bland annat: på toaletten, på en begravningsplats, vid en soptipp, på en plats där djur slaktas, mitt på en väg, vid kamelernas vattenställe eller viloplats och ovanpå Ka'ba.

När ska man förrätta ṣalāt, och vilka böner ska man utföra?

Allāh har bestämt att vi ska förrätta fem böner varje dag: Fajr, Zuhr, 'Aṣr, Maghrib och 'Ishā'.

Allāh har gett varje bön sin fastställda tid.

Fajr – morgonbönen – består av två rak'āt och förrättas vid gryningen.

Zuhr – middagsbönen – består av fyra rak'āt och förrättas ungefär mitt på dagen när skuggan är ungefär lika lång som en själv.

'**Aṣr** – eftermiddagsbönen – består av fyra rak'āt och förrättas på eftermiddagen när skuggan är ungefär dubbelt så lång som en själv.

Maghrib – solnedgångsbönen – består av tre rak'āt och förrättas vid solnedgången.

'**Ishā**' – kvällsbönen – består av fyra rak'āt och förrättas när det röda skymningsljuset försvunnit.

I Fajr, Maghrib och 'Ishā' reciterar man högt i de två första rak'āt och tyst i de resterande.

Det finns också frivilliga böner man kan förrätta, exempelvis sunna-böner som utförs före eller efter de obligatoriska. Det är mycket förtjänstfullt att be sunna-böner, ty de är ett sätt att följa Profetens ﷺ sunna. Den bästa frivilliga bönen efter de fem dagliga är **Qiyām al-layl** – nattbönen – som man förrättar under natten och kan be hur många rak'āt man vill i. Profeten Muḥammad ﷺ sade: *"Den som läser tio verser ur Koranen på natten nedskrivs en enorm belöning för honom – en belöning bättre än världen och allt den innehåller."* Han sade också att Allāh under den sista tredjedelen av natten säger: *"Finns det någon som åkallar Mig så att Jag kan svara? Finns det någon som frågar Mig så att Jag kan ge? Finns det någon som söker Min förlåtelse så att Jag kan förlåta?"*

Den mest älskade bönen hos Allāh är den som profeten Dāwūd ﷺ förrättade – han brukade be en tredjedel av natten.

Duḥā-bönen är en annan frivillig bön på minst två rak'āt, rekommenderad att utföra när man känner solens värme och senast innan Zuhr. Belöningen för den är stor. 'Abdullāh ibn 'Amr berättar att Allāhs sändebud ﷺ sade: *"Ska jag inte leda er till en närmare strid, ett större krigsbyte och en snabbare återkomst? Den som utför wuḍū' och sedan går till moskén för att be Duḥā – det är den närmaste striden, det bästa krigsbytet och den snabbaste återkomsten."*

Abū Dharr berättar att Profeten Muḥammad ﷺ sade: *"Ṣadaqa är önskvärt från varje del av din kropp varje dag. Varje SubḥānaAllāh är ṣadaqa, varje Alḥamdulillāh är ṣadaqa, varje Lā ilāha illā Allāh är ṣadaqa, varje Allāhu Akbar är ṣadaqa. Att beordra gott är ṣadaqa. Att bekämpa det onda är ṣadaqa. Och vad som täcker allt detta är de två rak'āt i Duḥā."*

Witr är ytterligare en mycket förtjänstfull bön som består av ett udda antal rak'āt – exempelvis en, tre, fem och så vidare. Profeten Muḥammad ﷺ brukade be den och sade: *"O ni efterföljare av Koranen, förrät Witr – ty Allāh är En och Han älskar det udda."* Witr börjar efter 'Ishā' och sträcker sig till Fajr.

Istikhāra-bönen är en bön man förrättar när man söker Allāhs vägledning och hjälp i ett beslut man inte vet om man ska fatta. Man ber då två rak'āt och reciterar valfria sūror efter al-Fātiḥa. Efter bönen prisar man Allāh och sänder ṣalawāt på Profeten ﷺ, varefter man läser den fastställda du'ā'n: *"O Allāh, om Du vet att denna angelägenhet är god för mig i min religion, mitt uppehälle och mitt kommande liv – ordinera den då för mig, gör den lätt för mig och välsigna den. Och om Du vet att den är dålig för mig i min religion, mitt uppehälle och mitt kommande liv – vänd den då bort från mig och vänd mig bort från den, och ordinera det goda för mig varhelst det finns och gör mig nöjd med det."*

Man ska sedan helhjärtat göra det som känns rätt, men om man inser att saken inte är bra för en bör man inte insistera på sitt ursprungliga val – annars har man inte uppriktigt sökt Allāhs vägledning. Allāh vill att vi vänder oss till Honom när vi behöver hjälp eller vägledning, ty det är bara Han som kan hjälpa och vägleda en människa. Han är den Allvetande, den Vise.

Ṣalāt al-Tasabīḥ är en bön om vars förtjänst Ibn 'Abbās (raḍīya Allāhu 'anhu) berättar att Allāhs sändebud ﷺ sade till 'Abbās ibn 'Abd al-Muṭṭalib: *"O farbror, ska jag inte ge dig tio saker som, om du gör dem, Allāh kommer att förlåta dina första och sista synder, förflutna och nuvarande, avsiktliga och oavsiktliga, privata och offentliga? Dessa tio handlingar är: be fyra rak'āt och recitera al-Fātiḥa och en sūra i varje rak'a. När du avslutat recitationen i den första rak'an säger du stående 'SubḥānaAllāh, al-ḥamdulillāh, wa lā ilāha illā Allāh, wa Allāhu Akbar'"*

femton gånger. Gör sedan rukū' och säg detsamma tio gånger. Res dig och säg det tio gånger. Gå ner i sujūd och säg det tio gånger. Res dig till sittande och säg det tio gånger. Gå ner i det andra sujūd och säg det tio gånger. Sit sedan och säg det tio gånger till. Det blir totalt sjuttiofem gånger i varje rak'a – fyra rak'at sammanlagt. Om du kan be den en gång om dagen, gör det. Om inte, en gång varje fredag. Om inte, en gång om året. Och om inte det, åtminstone en gång i ditt liv." (Abū Dāwūd, Ibn Mājah, Ibn Khuzaymah i hans Sahīh och al-Ṭabarānī)

Ṣalāt al-Tawba – ångerbönen – är en bön man kan förrätta när man ångrar sig och vill be Allāh om förlåtelse. Abū Bakr (raḍīya Allāhu 'anhu) sade: *"Jag hörde Profeten ﷺ säga: 'Allāh förlåter en man som begår en synd, sedan skäms, renar sig, förrättar en bön och söker Hans förlåtelse.'" Sedan reciterade han de två verserna Āl 'Imrān, 3:135–136.*

Allt kommer från Allāh – allt vi har, våra kära, vår hälsa och luften vi andas. Vi är beroende av Allāh; utan Honom skulle vi inte kunna leva.

Hur vet man att det är dags för ṣalāt?

Man kan se på solens position och på så sätt avgöra när det är dags för bön. När man hör mu'adhdhinen – böneutroparen från moskén – ropa ut adhānet, vet man att det är dags. Adhānet kan ropas på några olika sätt; här är ett av dem:

Allāhu Akbar, Allāhu Akbar, Allāhu Akbar, Allāhu Akbar. Ashhadu an lā ilāha illā Allāh, Ashhadu an lā ilāha illā Allāh. Ashhadu anna Muḥammadan Rasūlu Allāh, Ashhadu anna Muḥammadan Rasūlu Allāh. Ḥayya 'ala al-ṣalāh, Ḥayya 'ala al-ṣalāh. Ḥayya 'ala al-falāh, Ḥayya 'ala al-falāh. Allāhu Akbar, Allāhu Akbar. Lā ilāha illā Allāh.

Allāh är Störst, Allāh är Störst, Allāh är Störst, Allāh är Störst. Jag vittnar om att det inte finns någon gud utom Allāh (två gånger). Jag vittnar om att Muḥammad är Hans sändebud (två gånger). Kom till bönen (två gånger). Kom till framgången (två gånger). Allāh är Störst, Allāh är Störst. Det finns ingen gud utom Allāh.

Adhānet instiftades under det första året efter utvandringen till Medina. Det finns stor belöning för den som ropar adhān. Profeten Muḥammad ﷺ sade: *"Den som kallar till bönen kommer att ha den längsta halsen av alla människor på Uppståndelsens Dag."* Man kan ropa adhān även om man ber ensam.

Efter adhānet och strax innan bönen börjar ropar man iqāma, exempelvis på följande sätt:

Allāhu Akbar, Allāhu Akbar. Ashhadu an lā ilāha illā Allāh. Ashhadu anna Muḥammadan Rasūlu Allāh. Ḥayya 'ala al-ṣalāh. Ḥayya 'ala al-falāḥ. Qad qāmati al-ṣalāh, Qad qāmati al-ṣalāh. Allāhu Akbar, Allāhu Akbar. Lā ilāha illā Allāh.

Hur förrättar man ṣalāt?

Här är ett sätt att utföra bönen:

Man ställer sig upp och inleder bönen genom att lyfta händerna i höjd med axlarna med fingrarna lätt isär och säger takbīr – *Allāhu Akbar*. Sedan placerar man höger hand över vänster och lägger dem på bröstet. Blicken riktas mot den punkt på marken där man ska utföra sujūd.

Sedan kan man läsa en öppningsdu‘ā’, exempelvis:

"Subḥānaka Allāhumma wa bi-ḥamdika wa tabāraka smuka wa ta ‘ālā jadduka wa lā ilāha ghayruk" – Pris och ära tillkommer Allāh. Välsignat är Ditt namn, upphöjt är Ditt majestät och Din ära. Det finns ingen gud utom Du.

Sedan söker man skydd hos Allāh:

"A ‘ūdhu billāhi min al-shayṭāni al-rajīm" – Jag söker skydd hos Allāh mot shayṭān den förbannade.

Sedan säger man tyst:

"Bismi-llāhi al-raḥmāni al-raḥīm" – I Allāhs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

Sedan reciterar man al-Fātiḥa, som läses i varje rak‘a:

Al-ḥamdu li-llāhi Rabbi al-‘ālamīn, al-raḥmāni al-raḥīm, Māliki yawmi al-dīn, iyyāka na ‘budu wa iyyāka nasta ‘īn, ihdīnā al-ṣirāṭa al-mustaqīm, ṣirāṭa al-ladhīna an ‘amta ‘alayhim, ghayri al-maghḍūbi ‘alayhim wa lā al-ḍāllīn.

Lov och pris tillkommer Allāh, världarnas Herre, den Nåderike, den Barmhärtige, Domedagens Konung. Dig dyrkar vi och Dig anropar vi om hjälp. Led oss på den raka vägen – de välsignades väg, inte vägen för dem som drabbats av vrede och inte för dem som gått vilse.

Sedan kan man recitera valfri sūra, exempelvis al-Ikhlās:

"Qul: Huwa Allāhu Aḥad, Allāhu al-Ṣamad, lam yalid wa lam yūlad, wa lam yakun lahu kufuwan aḥad" – Säg: Han är Allāh, den Ende. Allāh, den Självtillräcklige. Han har inte avlat och är inte avlad, och ingen är Hans like.

I den första och andra rak‘an reciterar man al-Fātiḥa och ytterligare en sūra. I den tredje och fjärde rak‘an reciterar man enbart al-Fātiḥa.

Sedan lyfter man händerna i höjd med axlarna, säger takbīr – *Allāhu Akbar* – och utför rukū‘. Man böjer sig framåt och placerar händerna med fingrarna lätt isär på knäna – som om man höll fast dem. Ryggen ska vara så rak som möjligt, huvudet i höjd med ryggen och armbågarna hållna från kroppen. Man stannar kvar tills alla kroppens ben har funnit ro. I rukū‘ säger man:

"Subḥāna Rabbiya al-‘Azīm" – Ärad vare min Herre, den Allsmäktige – tre gånger.

Man kan också säga:

"Subḥānaka Allāhumma Rabbanā wa bi-ḥamdika, Allāhumma ighfir lī" – Ärad vare Du, o Allāh, vår Herre, och jag prisar Dig. Förlåt mig mina synder.

Man ska inte hasta i bönen utan ta det lugnt. Profeten ﷺ förlängde ibland sin rukū‘ avsevärt.

Sedan reser man sig med händerna i höjd med axlarna och säger:

"Sami‘a Allāhu li-man ḥamidah" – Allāh hör den som prisar Honom.

När man står rakt säger man:

"Rabbanā wa laka al-ḥamd" – Vår Herre, pris tillkommer Dig.

Man bör stå kvar tills alla ben har återtagit sin plats. Sedan säger man takbīr – *Allāhu Akbar* – och går ner i sujūd så att sju delar av kroppen vidrör marken: pannan och näsan (som räknas som

en enhet), båda händerna, båda knäna och tårna på båda fötterna. Fingrarna ska vara ihop och peka mot qibla. Händerna placeras i höjd med axlarna. Armbågarna hålls ut från kroppen och låren hålls åtskilda från magen. Fötterna hålls ihop med tårna pekande mot qibla.

I sujūd säger man:

"Subhāna Rabbiya al-A'ālā" – Ärad vare min Herre, den Högste – tre gånger.

Man kan även säga:

"Subhānaka Allāhumma Rabbanā wa bi-ḥamdika, Allāhumma ighfir lī" – Ärad vare Du, o Allāh, vår Herre, och jag prisar Dig. Förlåt mig mina synder.

Det är mycket förtjänstfullt att göra lång sujūd och att be Allāh om det man önskar sig i detta liv och i det kommande. Allāh har förbjudit elden att förtära de märken som sujūden lämnar. Man får inte recitera Koranen i sujūd.

Sedan reser man sig till sittande ställning med takbīr – *Allāhu Akbar*. Profeten ﷺ brukade för det mesta sitta på sin vänstra fot lagd platt mot golvet, med höger fot upprätt och tårna pekande mot qibla. Händerna placeras på låren och knäna, och man säger:

"Allāhumma ighfir lī" – O Allāh, förlåt mig – tre gånger.

I varje rörelse ska man sträva efter lugn och ödmjukhet. Det är rekommenderat att sitta en stund innan man går ner i det andra sujūd. Sedan utför man det andra sujūd precis som det första, med takbīr och samma dhikr.

Sedan reser man sig till sittande ställning med takbīr – *Allāhu Akbar* – stannar tills alla ben lagt sig till ro och reser sig sedan upp till stående ställning med stöd av händerna för att påbörja nästa rak'ā. Den andra rak'ān utförs precis som den första, men Profeten ﷺ brukade göra den något kortare.

Efter den andra rak'ān sitter man kvar och läser tahiyyāt, som är en del av tashahhud. Man placerar vänster hand på vänster knä och lår, och höger hand på höger knä och lår. Alla fingrar på höger hand pressas ihop utom pekfingret, som pekar framåt mot qibla. Tummen placeras mot långfingret, ibland bildandes en ring. Man rör på pekfingret upp och ner under recitationen. Profeten ﷺ sade att detta är mäktigare mot shayṭān än järn.

Tahiyyāt lyder:

"Al-tahiyyātu li-llāhi wa al-ṣalawātu wa al-ṭayyibātu. Al-salāmu 'alayka ayyuhā al-nabiyyu wa raḥmatu Allāhi wa barakātuh. Al-salāmu 'alaynā wa 'alā 'ibādi Allāhi al-ṣāliḥīn. Ashhadu an lā ilāha illā Allāh wa ashhadu anna Muḥammadan 'abduhu wa rasūluh."

All hyllning tillkommer Allāh. All dyrkan och goda gärningar är för Honom. Allāhs frid, barmhärtighet och välsignelser vare över dig, o Profet. Frid vare över oss och över alla Allāhs rättfärdiga tjänare. Jag vittnar om att det inte finns någon gud utom Allāh och jag vittnar om att Muḥammad är Hans tjänare och sändebud.

Om bönen består av fler än två rak'āt reser man sig med takbīr – *Allāhu Akbar* – efter tahiyyāt och fortsätter med den tredje och eventuellt den fjärde rak'an. Abū Ḥumayd berättar att Profeten ﷺ i den sista sittande ställningen brukade luta sig över sin vänstra fot och placera höger fot upprätt ovanpå den, sittande på hela sin bakdel.

Man avslutar alltid bönen med hela tashahhud. Efter de mellanliggande sittandena läser man enbart tahiyyāt-delen. Vid bönens avslutning läser man hela tashahhud:

(Tahiyyāt som ovan, följt av:)

"Allāhumma ṣalli 'alā Muḥammadin wa 'alā āli Muḥammadin, kamā ṣallayta 'alā Ibrāhīma wa 'alā āli Ibrāhīm. Innaka Ḥamīdun Majīd. Wa bārik 'alā Muḥammadin wa 'alā āli Muḥammadin kamā bārakta 'alā Ibrāhīma wa 'alā āli Ibrāhīm. Innaka Ḥamīdun Majīd."

O Allāh, sänk Din välsignelse över Muḥammad och över Muḥammads efterföljare, såsom Du sänkte Din välsignelse över Ibrāhīm och Ibrāhīms efterföljare. Sannerligen är Du uppfylld av Pris och Majestät. O Allāh, välsigna Muḥammad och Muḥammads efterföljare, såsom Du välsignade Ibrāhīm och Ibrāhīms efterföljare. Sannerligen är Du uppfylld av Pris och Majestät.

Innan man säger taslīm kan man läsa ytterligare en du'ā', exempelvis:

"Allāhumma innī a'ūdhu bika min 'adhābi al-qabri, wa a'ūdhu bika min fitnati al-Masīḥi al-Dajjāl, wa a'ūdhu bika min fitnati al-mahyā wa fitnati al-mamāt. Allāhumma innī a'ūdhu bika min al-ma'thami wa al-maghram."

O Allāh, jag söker skydd hos Dig från straffet i graven, från al-Masīḥ al-Dajjāls prövningar och från livets och dödens prövningar. O Allāh, jag söker skydd hos Dig från synder och skulder.

Sedan avslutar man bönen genom att vrida huvudet åt höger och säga taslīm:

"Al-salāmu ‘alaykum wa rahmatu Allāh."

Sedan vrider man huvudet åt vänster och säger detsamma.

Om man har gjort ett misstag i bönen kan man kompensera för detta genom att utföra två extra sujūd – sujūd al-sahw – antingen före eller efter taslīm, beroende på felet.

Det är förtjänstfullt att göra du‘ā’ under bönen, särskilt i sujūd där bönen har särskilt stor chans att besvaras.

Dhikr efter bönen

Efter bönen är det rekommenderat att be Allāh om förlåtelse tre gånger:

"Astaghfiru Allāh, astaghfiru Allāh, astaghfiru Allāh." – Min Herre, förlåt mig.

Sedan säger man:

"Allāhumma anta al-salām wa minka al-salām, tabārakta yā dhā al-jalāli wa al-ikrām." – O Allāh, Du är frid och från Dig kommer frid. Du är välsignad, o Besittare av Ära och Heder.

Sedan kan man fortsätta med dhikr. Skillnaden mellan den som ägnar sig åt dhikr och den som inte gör det är som skillnaden mellan en levande och en död. Det sägs att den som inte ägnar sig åt dhikr kommer att resa sig blind på Uppståndelsens Dag.

Man kan göra dhikr när som helst och hur mycket man vill. Allāh älskar den människa som ofta ägnar sig åt dhikr. Dhikr efter bönen kan till exempel bestå av:

"SubḥānaAllāh" – Ärad vare Allāh – trettio tre gånger. *"Al-ḥamdulillāh"* – Lov och pris tillkommer Allāh – trettio tre gånger. *"Allāhu Akbar"* – Allāh är störst – trettio tre gånger.

Varefter man kan recitera Āyat al-Kursī, sūrat al-Ikhlāṣ, sūrat al-Falaq och sūrat al-Nās. Vid Fajr och Maghrib kan man läsa dessa tre sūror tre gånger. Det finns många andra adhkār man kan ägna sig åt.

Vad får man inte göra i ṣalāt?

Man får inte medvetet tala, skratta, dricka, äta, blotta sin ‘awra, ändra riktning från Ka‘ba eller röra sig i onödan. Om man medvetet utelämnar något obligatoriskt i bönen – exempelvis den inledande takbiren – eller gör något som bryter wuḍū‘n, måste man upprepa bönen.

När får man inte förrätta ṣalāt?

Man får inte be efter Fajr förrän solen stigit upp helt, och inte vid solens zenit, och inte efter ‘Aṣr förrän solen gått ned. Profeten ﷺ sade: *"Be morgonbönen och avhåll er sedan från bön tills solen stigit upp helt – ty den stiger upp mellan shayṭāns horn och det är då de otrogna böjer sig för den. Be därefter, ty din bön bevakas och lyssnas till ändå tills spjurets skugga är kortare än dess längd. Avhåll er då från att be, ty vid den tidpunkten matas Helveteselden. När skuggan kommer tillbaka kan du be, ty din bön bevakas och lyssnas till ändå tills du ber ‘Aṣr. Avhåll dig sedan från att be tills solen gått ned – ty den går ned mellan shayṭāns horn och det är när de otrogna böjer sig för den."*

Kvinnor ska inte heller be under mensperioden eller i barnsängstiden förrän de är rena igen.

Vad händer om man inte förrättar ṣalāt?

Den som inte förrättar bönen är en kāfir – en otrogen – och har lämnat Islam. Allāh accepterar ingen annan religion än Islam – underkastelse inför Honom. Den som missar att be i rätt tid är som den som förlorat sin familj och sin rikedom. Det är alltså ett absolut krav att förrätta bönen och att göra det i rätt tid. Man får inte hoppa över någon bön – alla fem dagliga böner måste förrättas.

Källor: Fiqh al-Sunna, av al-Sayyid Sābiq. The Prayer, av Ḥusayn al-‘Awāyisha. The Prophet's Prayer Described, av Shaikh Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī. Ṣalāt According to the Manners of Prophet Muḥammad, av Shaikh ‘Abd al-‘Azīz ibn ‘Abdillāh ibn Bāz.

